

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ 43/2017
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΤ'

Συνεδρίαση της 15ης-2-2017

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Ιωάννης - Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Παρασκευάς Βαρελάς, Θεόδωρος Ψυχογιός, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Βασιλική Τύρου, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Γεώργιος Ανδρέου και Ευαγγελία Σκαλτσά, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Κωνσταντίνος Ζαμπάρας, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο)

Αριθμός Ερωτήματος: Το έγγραφο με αριθμό 25774/Δ9.6690/21-6-2016 του Τμήματος Οργάνωσης και Απλούστευσης Διαδικασιών ΥΠ.Ε.Κ.Α.Π. και Σ.Ε.Π.Ε, Δ/ση Υποστήριξης Ανθρώπινου Δυναμικού και Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Ερώτημα: Αν, σε περίπτωση άσκησης προσφυγής κατά Πράξης Επιβολής Προστίμου (εφεξής ΠΕΠ) του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (εφεξής ΣΕΠΕ), για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας, όπου, κατ' άρθρο 16 παρ. 2 του ν. 2639/1998, πριν από την τροποποίησή του από το άρθρο 11 του ν. 3846/2010, προβλεπόταν ότι η άσκηση αυτής έχει ανασταλτικό χαρακτήρα για το 80% του προστίμου, και εν συνεχεία απόρριψής της για τυπικούς λόγους, η άσκηση νέας (δεύτερης) προσφυγής συνεπάγεται ομοίως την αναστολή της βεβαίωσης του ποσοστού αυτού μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επ' αυτής.

Για το πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Στ' Τμήμα) γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

1. Σε βάρος των Κ.Γ. και Π.Γ. επιβλήθηκε από την αρμόδια υπηρεσία του ΣΕΠΕ το έτος 2008, πρόστιμο 5.000 ευρώ για παράβαση διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας. Κατά της ΠΕΠ οι ανωτέρω στις 22-7-2008 άσκησαν προσφυγή στο αρμόδιο Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας, ζητώντας την ακύρωσή της. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο στις 12-3-2015 οι προσφεύγοντες δεν παραστάθηκαν με πληρεξούσιο δικηγόρο, αν και κλήθηκε νόμιμα ο υπογράφων την προσφυγή δικηγόρος, ούτε εμφανίστηκαν οι ίδιοι για να δηλώσουν ότι εγκρίνουν την άσκηση της προσφυγής, ούτε τέλος προσκομίσθηκε μέχρι τη συζήτηση κάποιο από τα προβλεπόμενα στο νόμο έγγραφα, με το οποίο να παρέχεται πληρεξουσιότητα στον υπογράφοντα την προσφυγή δικηγόρο, σύμφωνα με το άρθρο 28, σε συνδυασμό με τα άρθρα 27,30 και 35 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας με αποτέλεσμα να απορριφθεί η προσφυγή τους με την απόφαση 6351/2015 του ως άνω Δικαστηρίου που δημοσιεύτηκε στις 30-4-2015.

2. Στη συνέχεια οι προαναφερθέντες άσκησαν στις 2-12-2015 νέα δεύτερη προσφυγή κατά της ΠΕΠ, επικαλούμενοι την διάταξη του άρθρου 70 παρ. 1 εδ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που προστέθηκε με τη διάταξη του άρθρου 83 του ν 4139/2013. Η δεύτερη αυτή προσφυγή και οι συνέπειές της, προκάλεσαν τον προβληματισμό της Υπηρεσίας που υπέβαλε το σχετικό ερώτημα.

Νομοθετικό Πλαίσιο

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 2 του ν. 2639/1998 «Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις» (Α' 205): «Άρθρο 16... 2. Η πράξη επιβολής προστίμου, κατά τα ανωτέρω, κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη και αποτελεί έσοδο του Δημοσίου. Κατά της πράξης επιβολής προστίμου ασκείται προσφυγή ουσίας, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κοινοποίησή της, ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Η προσφυγή είναι απαράδεκτη εάν δεν κοινοποιηθεί στην αρμόδια υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε. μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κατάθεσή

της. Η άσκηση της προσφυγής έχει ανασταλτικό χαρακτήρα για το 80% του προστίμου. Από την αρμόδια υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε. βεβαιώνεται το 20% του επιβληθέντος προστίμου με την άσκηση της εμπρόθεσμης προσφυγής, το οποίο εισπράττεται από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) ως δημόσιο έσοδο. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του άρθρου αυτού».

4. Το άρθρο 11 του ν. 3846/2010 «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις» ορίζει: «Άρθρο 11. Διοικητικές κυρώσεις. Το άρθρο 16 του ν. 2639/1998, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως: Άρθρο 16... 2. Η πράξη επιβολής προστίμου κατά τα ανωτέρω κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη και το πρόστιμο αποτελεί έσοδο του Δημοσίου. Κατά της πράξης επιβολής προστίμου ασκείται προσφυγή ουσίας μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κοινοποίηση της ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Μέσα στην ίδια προθεσμία η προσφυγή κοινοποιείται με μέριμνα του προσφεύγοντος και με ποινή απαραδέκτου στην αρμόδια υπηρεσία του ΣΕΠΕ. Η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκηση αυτής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης επιβολής προστίμου. Η αρμόδια υπηρεσία του ΣΕΠΕ βεβαιώνει το ποσό του επιβληθέντος προστίμου, το οποίο εισπράττεται από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία, ως δημόσιο έσοδο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μπορεί να ρυθμίζονται τα σχετικά θέματα για την εφαρμογή του άρθρου αυτού».

5. Σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 6 του ν. 3996/2011 «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (Α' 170): «Άρθρο 24 (Διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας): «... 6. Η πράξη επιβολής προστίμου κατά τα ανωτέρω κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη. Κατά της πράξης επιβολής προστίμου ασκείται προσφυγή ουσίας μέσα σε εξήντα ημέρες από την κοινοποίηση της ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Μέσα στην ίδια προθεσμία η προσφυγή κοινοποιείται με μέριμνα του προσφεύγοντος και με ποινή απαραδέκτου στην αρμόδια υπηρεσία του Σ.Ε.Π. Ε.. Η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκηση αυτής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης επιβολής προστίμου. Η αρμόδια υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε.

βεβαιώνει το ποσό του επιβληθέντος προστίμου, το οποίο εισπράττεται από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία ως δημόσιο έσοδο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μπορεί να ρυθμίζονται τα σχετικά θέματα για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής».

6. Στο άρθρο 33 παρ. 14 του ιδίου ν. 3996/2011 ορίζεται: «Άρθρο 33... 14. Τα άρθρα 6 έως 17 του ν. 2639/1998 καταργούνται».

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 28 του ν. 2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» (Α' 97) στην οποία παραπέμπει ο ν. 4274/2014 ορίζει: «Άρθρο 28 (Νομιμοποίηση δικαστικών πληρεξουσίων) 1...2...3. Αν κατά τη διάσκεψη, διαπιστωθεί ότι τα κατά νόμο στοιχεία της νομιμοποίησης έχουν μεν υποβληθεί όλα, είτε εξ αρχής είτε ύστερα από τη χορήγηση της κατά την προηγούμενη παράγραφο Προθεσμίας, πλην αυτά παρουσιάζουν ελλείψεις, ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος, με πράξη του, καλεί τον εμφανιζόμενο ως δικαστικό πληρεξούσιο να τα συμπληρώσει, μέσα σε τασσόμενη από αυτόν ανατρεπτική Προθεσμία.»

8. Το άρθρο 69 του ιδίου ως άνω Κώδικα ορίζει: «Άρθρο 69 (Ανασταλτικό αποτέλεσμα). 1. Η Προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης. 2. Κατ' εξαίρεση, αν με την πράξη καταλογίζονται χρηματικά ποσά που αναφέρονται σε φορολογικές εν γένει απαιτήσεις του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, ή αυτοτελείς χρηματικές κυρώσεις για παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας, η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, καθώς και η άσκησή της αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης. Ειδικές διατάξεις, οι οποίες αποκλείουν την αναστολή ή θεσπίζουν την κατά ορισμένο μόνο ποσοστό αναστολή των πράξεων τούτων, διατηρούνται σε ισχύ. 3. Κατά τα λοιπά, σε κάθε περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 200 έως και 205».

9. Ακολουθώς το άρθρο 70 του ιδίου νόμου στην αρχική του μορφή ορίζει: «Άρθρο 70 (Απαράδεκτο άσκησης δεύτερης προσφυγής) 1. Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα, κατά της ίδιας πράξης και παράλειψης».

10. Το άρθρο 83 του ν. 4139/2013 «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις» (Α' 74) ορίζει: «Άρθρο 83. (Άσκηση δεύτερης προσφυγής).

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια ως εξής: «Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδίκως για λόγους τυπικούς. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσιδίκης απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησής της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης».

11. Το άρθρο 24 του ν. 4274/2014 «Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις» (Α' 147) ορίζει: «Άρθρο 24. Η παρ. 1 του άρθρου 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 83 του ν. 4139/2013, αντικαθίσταται ως εξής: . «Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδίκως για λόγους τυπικούς, εκτός από την περίπτωση της απόρριψης αυτής ως εκπρόθεσμης και τις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 28 παρ. 3, 139Α και 277 παρ. 1 του παρόντος Κώδικα. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσιδίκης απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησής της ανατρέχουν στο χρόνο άσκησης της πρώτης.»

12. Περαιτέρω το άρθρο 200 του ως άνω Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζει: «Άρθρο 200 (Προϋποθέσεις). Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής».

13. Τέλος το άρθρο 201 του ίδιου Κώδικα ορίζει: « Άρθρο 201 (Αρμοδιότητα). Αρμόδιο για τη χορήγηση της αναστολής είναι το τριμελές ή μονομελές δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης»

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και του όλου νομικού πλαισίου στο οποίο

εντάσσονται και την υπαγωγή σε αυτές των πραγματικών περιστατικών, προκύπτουν τα εξής:

14. Το απαράδεκτο ή μη των ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων, άρα και της δεύτερης προσφυγής, κρίνεται μόνο από το δικαστήριο, πλην, όμως, η διοικητική αρχή δύναται καταρχήν να εξετάσει "prima facie", αν η δεύτερη προσφυγή ασκείται παραδεκτά, προκειμένου να σταθμίσει τις δικές της ενέργειες και κυρίως εάν θα προχωρήσει στην εισπρακτική και εκτελεστική διαδικασία για το σύνολο της οφειλής, καθόσον, σε αντίθετη περίπτωση, οι οφειλέτες θα μπορούσαν να ματαιώνουν διαρκώς και μονίμως την είσπραξη των οφειλών τους με την άσκηση διαδοχικών προσφυγών (πρβλ. ΟΛΣΤΕ 2649/87, ΣτΕ 910/12, ΕΑ ΣτΕ 191/14, 7/12, 581/11 κ.α., από τις οποίες προκύπτει ότι η Διοίκηση δεν κωλύεται να προβεί στις ενέργειες εκτέλεσης της πειθαρχικής ποινής επί εκπρόθεσμης υπαλληλικής προσφυγής, και ΝΣΚ 29/15 και 488/04, Ν. Χατζητζανή «Κώδιξ Διοικητικής Δικονομίας-Ερμηνεία κατ' άρθρον» 2η εκδ. 2004, σελ. 513. Π. Λαζαράτου «Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο» 2η εκδ., σελ. 484).

15. Με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 70 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ίσχυε αυτή πριν από τις νομοθετικές παρεμβάσεις που έγιναν με τους νόμους 4139/13 και 4274/14 δεν ήτο δυνατόν να ασκηθεί δεύτερη προσφυγή, ακόμη και όταν η πρώτη απορριπτόταν για τυπικούς, δηλ. δικονομικούς λόγους, (βλ. Ν. Σοϊλεντάκη «Η άσκηση δευτέρας αγωγής και προσφυγής στα Διοικητικά Δικαστήρια» ΔΔΙΚΗ 2008, σ.1401). Με την προσθήκη όμως από το άρθρο 83 του ν. 4139/2013, δεύτερου εδαφίου στην παραπάνω παράγραφο 1 του άρθρου 70 επιτράπηκε η άσκηση δευτέρας προσφυγής, όταν η πρώτη είχε απορριφθεί αποκλειστικά για τυπικούς λόγους και μάλιστα με την αιτιολογία ότι «...επιδιώκεται η δυνατότητα θεραπείας περιπτώσεων απόρριψης προσφυγής για τυπικούς λόγους, ώστε, πέραν των άλλων, να αποτρέπεται η ιδιαίτερα δυσμενής συνέπεια που προκαλείται από την απόρριψη αυτή και να διασφαλίζεται πληρέστερα το δικαίωμα δικαστικής προστασίας των διαδίκων...» (βλ. Αιτιολογική Έκθεση του σχεδίου νόμου ν. 4139/2013)

16. Το δικαίωμα άσκησης δεύτερης προσφυγής που καθιερώθηκε με τις προαναφερθείσες διατάξεις δεν είναι απεριορίστο, ούτε στερείται εξαιρέσεων. Στον κανόνα της επιτρεπτής άσκησης δεύτερης προσφυγής, όταν η πρώτη

είχε απορριφθεί για λόγους τυπικούς, με το άρθρο 24 του νεώτερου ν. 4274/2014 τέθηκαν συγκεκριμένες εξαιρέσεις. Οι εξαιρέσεις αυτές αφορούν την περίπτωση της απόρριψης της προσφυγής ως εκπρόθεσμης και τις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 28 παρ. 3, (μη συμπλήρωση στοιχείων νομιμοποίησης του δικαστικού πληρεξουσίου, η οποία διαπιστώνεται στο στάδιο της διάσκεψης), 139Α (μη κάλυψη τυπικών παραλείψεων μετά την συζήτηση) και 277 παρ. 1 του Κώδικα Δ. Δικ. (μη προσκόμιση αποδεικτικού καταβολής παραβόλου). Ειδικότερα στην Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4274/2014 αναφέρονται τα ακόλουθα : «Με το άρθρο 83 του ν. 4139/2013 (Α' 74), κατ' αναλογία προς τα ισχύοντα επί αγωγής του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (άρθρο 76) και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 222), θεσπίσθηκε το δικαίωμα άσκησης δεύτερης προσφυγής, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα θεραπείας περιπτώσεων απόρριψης της πρώτης προσφυγής για τυπικούς λόγους. Σκοπός του νομοθέτη ήταν, εκτός άλλων, να αποτρέπεται η ιδιαίτερα δυσμενής συνέπεια που προκαλείται από την απόρριψη αυτή και να διασφαλίζεται πληρέστερα το δικαίωμα δικαστικής προστασίας των διαδίκων. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, για λόγους ασφάλειας δικαίου, που συναρτώνται με την οριστικότητα των διοικητικών καταστάσεων, αλλά και αποφυγής επανόδου διαδίκων, στους οποίους δόθηκε η ευκαιρία συμπλήρωσης τυπικών παραλείψεων, αποκλείεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί ως εκπρόθεσμη, καθώς και όταν ο προσφεύγων είχε κληθεί από το δικαστήριο ή τον εισηγητή δικαστή, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 28 παρ.3, 139Α και 277 παρ.1, να καλύψει τις τυπικές παραλείψεις ή την έλλειψη παραβόλου που οδήγησαν στην απόρριψη του ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος ως απαράδεκτου».

17. Στην περίπτωση του ερωτήματος, η πρώτη προσφυγή κατά της ΠΕΠ απορρίφθηκε ως απαράδεκτη στις 30-4-2015, λόγω παντελούς έλλειψης νομιμοποίησης του υπογράφοντος την προσφυγή δικηγόρου, οπότε ασκήθηκε στις 2-12-2015 δεύτερη προσφυγή κατά της αυτής ΠΕΠ. Και ναι μεν, μετά την αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 70 Κ.Δ.Δ. από το άρθρο 24 του ν. 4274/2014, εξαιρέθηκε, μεταξύ άλλων, από την δυνατότητα άσκησης δεύτερης προσφυγής, η περίπτωση κατά την οποία η πρώτη προσφυγή είχε απορριφθεί, διότι ο προσφεύγων δεν έστερξε στην

πρόσκληση για συμπλήρωση των ελλιπών στοιχείων νομιμοποίησης του υπογράφαντος την προσφυγή δικηγόρου (άρθρ. 28 παρ. 3 ΚΔΔ), πλην όμως, για την ταυτότητα του νομικού λόγου πρέπει να γίνει δεκτό ότι "η εξαίρεση αυτή ισχύει "a fortiori" και στην περίπτωση, κατά την οποία ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα νομιμοποιητικό έγγραφο στο Δικαστήριο.

18. Και τούτο, διότι υπό την αντίθετη εκδοχή, θα παρατηρηθεί το απαράδεκτο γεγονός η έννομη τάξη να μεταχειρίζεται αυστηρότερα τον προσφεύγοντα ο οποίος, είχε μεριμνήσει έστω και εν μέρει, για την προσκομιδή νομιμοποιητικών εγγράφων, από εκείνον ο οποίος επέδειξε εξ αρχής πλήρη αδιαφορία για τη στοιχειοθέτηση της νομιμοποίησης του πληρεξουσίου του, όπως στην προκειμένη περίπτωση. Ενόψει των ανωτέρω, η ασκηθείσα δεύτερη προσφυγή των πιο πάνω προσφευγόντων μετά την απόρριψη της πρώτης προσφυγής ως απαράδεκτης, λόγω μη νομιμοποίησης του υπογράφοντος αυτήν πληρεξουσίου, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου, ώστε να θεωρηθεί παραδεκτή και επομένως η Διοίκηση δικαιούται να προχωρήσει στις αναγκαίες ενέργειες προς είσπραξη του συνόλου του επιβληθέντος προστίμου. (ΣτΕ 1532/80, 1228/79).

19. Κατά την ειδικότερη γνώμη της Νομικής Συμβούλου Β. Τύρου σε κάθε περίπτωση, και ακόμα υπό την εκδοχή ότι είναι παραδεκτή η άσκηση δεύτερης προσφυγής, δεν συνεχίζει να αναστέλλεται η βεβαίωση του 80% του προστίμου. Τούτο διότι, αφενός η αναστολή αυτή ίσχυε υπό το νομοθετικό καθεστώς της άσκησης της πρώτης προσφυγής, το οποίο είχε τροποποιηθεί κατά τον χρόνο άσκησης της δεύτερης προσφυγής, αφετέρου, η προβλεπόμενη από το άρθρο 83 του ν. 4139/2013 αναδρομή των αποτελεσμάτων της άσκησης της δεύτερης προσφυγής στον χρόνο άσκησης της πρώτης, δεν συνεπάγεται και την εφαρμογή της μη ισχύουσας, πλέον, διάταξης του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 2639/1998, αφού η αναστολή της είσπραξης του 80% δεν αποτελεί έννομη συνέπεια της άσκησης της προσφυγής, αλλά αδρανισποίηση της δυνατότητας βεβαίωσης του ποσοστού αυτού του προστίμου από το Σ.Ε.Π.Ε.

Απάντηση

20. Με βάση τα προεκτεθέντα στο τεθέν ερώτημα, το Στ' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ομόφωνα ότι η άσκηση δεύτερης προσφυγής κατά ΠΕΠ, όταν η πρώτη έχει απορριφθεί ως απαράδεκτη, λόγω

μη νομιμοποίησης του υπογράφοντος την πρώτη προσφυγή δικηγόρου, δεν είναι εκ του νόμου (άρθρο 70 Κ.Δ.Δικ.) επιτρεπτή, διότι δεν εμπίπτει στις προβλεπόμενες στο άρθρο αυτό, ρητά περιπτώσεις παραδεκτής άσκησης κατ' εξαίρεση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της ίδιας πράξης και επομένως η Διοίκηση, παρά την άσκηση της δεύτερης προσφυγής δεν εμποδίζεται να προβεί στις ενέργειές της για την είσπραξη του συνόλου του επιβληθέντος προστίμου.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 08-05-2017

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος

Γ. Χαλκιάς

Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Κωνσταντίνος Ζαμπάρας

Κωνσταντίνος Ζαμπάρας

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.